

ÄLMHULT I FOKUS: MARIE KANTERMO

Steg för steg renodlar Marie Kantermo sina bilder med kirurgisk precision. Med skärpa, oskärpa och precis rätt ljus hittar hon till slut rätt.

Häng med på en upptäcktsresa in i buskagen där en hel miniatyrvärld väntar.

Marie söker det intima landskapet i buskarna

DELARY

Marie specialiserar sig på intima landskap. Det är motsatsen till de stora vyerna och mustiga himlarna som vi är vana vid när vi tittar på landskapsfotografier. Istället zoomar Marie in smått, smått, smått i naturen, och skapar bilder där små detaljer tittar fram.

– Tittar man utifrån när jag fotograferar så ser det antagligen jättemärkligt ut. Det ser ut som att jag står med kameran upptryckt in i en buske. Många jobbar med skärpa och oskärpa. Mycket i bilden är oskärpa och skapas med hjälp utav grenar, blad och rik, och med ljuset framför allt, det skapar strukturer och mönster i bilden. Sedan är någon liten del av bilden skarp, säger hon.

Det är lätt att tänka att Marie använder sig av makroobjektiv, designade för att fota riktigt nära, men ofta arbetar hon i stället med dess nära motsatt teleobjektiv, som hon pressar till det yttersta. Står man för nära med ett teleobjektiv kan det inte fokusera, Marie använder det precis på gränsen för hur nära hon kan vara. Det ger en bild där den lilla blomman eller insekten syns tydligt, samtidigt som hon får med mycket av bakgrunden. Det hade varit svårt att uppnå med ett makroobjektiv.

– Fast just nu jobbar jag med 50 millimeterobjektiv. Ett gammalt instyckat objekt som heter Pentaxon.

Spes tillbaka bandet till juli 2006. Marie var på ett gille och en kille stack en kamera i handen på henne

och sa: "Du kan väl fota lite". Där och då föddes Marias fotointresse. Ögonblickligen, drabbande och utan förvarning. Det var en långzoomande kompaktkamera. Marie kom underifrån med att hon kunde zooma in folk långt borta, de visste inte om att hon fotograferade, så hon satt på en kulle och fotograferade runt omkring sig.

– Jag tyckte det var rätt häftigt. Jag kan fortfarande få gåshud när jag tänker på känslan av det. Wow, vilken grej! Jag tyckte att det var så himla häftigt att fotografera, att fotografera på avstånd, och att renodla upplevelsen av att bara koncentrera sig på det som händer i okularet. Dagen efter beställde jag exakt samma kamera.

Vad är det som tilltalar dig med att gå så nära?

– När jag började fotografera så var det mitt eget sätt att hitta återhämtning. Jag tog kameran med mig ut i skogen, så hittade jag en grästuva eller en risbuske och jobbade fram de här bilderna. Sedan hade jag fått den här världsfälla återhämtningen och laddat batterierna. Där någonstans börjar det.

– Jag gillar kombinationen av att trivas i naturen och få möjligheten att skapa de här impressionistiska liknande bilderna, intima landskap. Jag kan jobba en hel del med abstrakta, nonfigurativa bilder också. Mitt intresse för naturen, arter och artinslag har kommit genom fotografin. Det skiljer Thorsten och mig åt, han började bli som biolog och hade tidigt ett naturintresse, säger Marie.

"Jag gillar kombinationen av att trivas i naturen och få möjligheten att skapa de här impressionistiska liknande bilderna, intima landskap."

MARIE KANTERMO

Naturfotografen Thorsten Klint som är Marias sambo är samma fotograf som porträtterades i Mera Älmhults majnummer. De delar intresset och reser ofta på fotoreser tillsammans.

På din hemsida skriver du att "Under åren som jag har fotograferat har jag gått från att fota till att skapa bilder". Vad menar du med det?

– Jag tänker att när man fotar så lyfter man upp kameran och trycker av en bild, en exponering, så får det bli vad det blir. Jag kan se i mitt arbetsföde att det sällan är den första bilden jag sparar. Den första bilden är bara den som fångar mitt intresse för bakken med den vita blomman eller vad det är för något. När jag tittar igenom bilderna ser jag hur det väver fram. Det blir olika exponeringar, olika ljus och olika vinklar. Till slut väver det fram en bild där jag jobbar med hela bilden. Jag tänker att alla moment som är med i bildytan är genomtänkta och välplanerade. De ska vara där.

Hon arbetar metodiskt och testar sig fram för att successivt hitta rätt. Bilden skapas och renodlas steg för steg.

Att ta en bild som Marie är nöjd med kan ta en halvtimme eller en timme, men när hon väl är färdig så vet hon att allting i bilden är där det ska vara. Det sticker inte fram en liten vit växtstam i en mistag.

INTERVJONEN
av **STEFAN**
(070-770 41)

Den här bilden är tagen i Gönsnaturreservat i Blekinge förra sommaren. Bakgrunden är entuskar, himlen och solen som bildar strukturer.

FOTO: MARIE KANTERMO

FAKTA

Marie Kantermo

Ålder: 55 år
Bor: I skogen utanför Delary
Familj: Sambon Thorsten Klint
Jobb: På en rehabklinik i Blekinge
Fritid: Marie tränar, cyklar, reser och läser.

Svinnat med att få till en bra bild.

"Fins ljuset där så har man mycket dröghäppligt bilden, man kan alltid jobba med ljuset i kompositionen. Det kan vara svårt om man inte har ett bra ljus, då kan det vara svårt att hitta balansen i bilden."

Foto i framtiden: Marie vill utvecklas inom andra områden, exempelvis landskapsfoto eller att jobba med gammaldags objekt.

Här ser du Marias bilder: Marie är medlem i naturfotografiföreningen Photo Natura och är med i dessa utställningar och två av deras fotoböcker. I september berättar hon och Thorsten ut på Ölands skörderfest.

Silleshår och vattendroppar.
FOTO: MARIE KANTERMO

Trollsländan letade Marie Kantermo ut i Trollstigen utanför Mullsjö.
FOTO: MARIE KANTERMO

De blå bubblarna i bakgrunden är träd kronor som är färgade av den blå himmelen bakom.
FOTO: MARIE KANTERMO